

Αγαπητή κα Τερζάκη

ευχαριστώ που μου δώσατε την ευκαιρία να παρακολουθήσω την εξαιρετική ημερίδα που διοργανώσατε στο ΤΕΙ Πειραιά εχθές. Επιτρέψτε μου να σας συγχαρώ για ακόμη μια φορά για την καταπληκτική "δουλειά" που κάνετε.

Σας ομολογώ πως ενώ είμαι αρκετά απαισιόδοξη (ίσως και λόγω χαρακτήρα), για την κατάντια που καταφέραμε όλοι, λίγο πολύ, να περιέλθει η Ελλάδα, εχθές γύρισα στην Πάτρα με την πίστη ότι οι επόμενες γενιές θα μπορούσαν τελικά να έχουν κάποιες ευκαιρίες.

Φτάνει σιγά σιγά να βρεθούν άνθρωποι που θα τους εμπνεύσουν, και θα τους βοηθήσουν να ξαναβρούν την ταυτότητά τους.

Ο Έλληνας, (η δική μας γενιά το ξέρει), δεν ήταν έτσι, αλλά έτσι τον κατάντησαμε.

Εμείς, ο σύζυγος μου και οι δύο κόρες μας, συνειδοτοποιημένα επιστρέψαμε από την Αμερική στην Ελλάδα, στην Πάτρα, λόγω Παν/μίου, (εργασίας του συζύγου μου, ήρθε ως τακτικός καθηγητής στο τμήμα των χημικών μηχανικών σε ηλικία 35 ετών), και εγώ αρχιτέκτων εργάστηκα στην Περιφέρεια.

Οι δύο κόρες μας έχουν πάρει το δρόμο τους, η μία ειδικεύεται στην ψυχιατρική στην Αθήνα, και η μικρή έφυγε τελικά και εργάζεται εδώ και τρία χρόνια στην Ν. Υόρκη. Εγώ αγαπούσα πολύ την δουλειά μου, και ασχολήθηκα κατά καιρούς με πολύ ενδιαφέροντα πράγματα, μέχρι πριν δύο χρόνια που η κατάσταση έγινε τραγική στον δημόσιο τομέα, και όχι μόνο.

Έτσι με την πρώτη ευκαιρία που παρουσιάστηκε με τους περίπλοκους συνταξιοδοτικούς νόμους, πριν μερικούς μήνες κατάφερα και αποχώρησα, ακόμη και με την ελάχιστη σύνταξη, αν βέβαια την πάρω και αυτή.

Πλέον οι υλικές ανάγκες μου είναι πολύ λίγες (πάντα ήταν αλλά τώρα ακόμη περισσότερο), όμως εξακολουθώ να έχω πολλές ανάγκες για δημιουργία και προσφορά.

Μέσα στους προβληματισμούς μου έπεσα πάνω στο Παν/στήμιο Πανορέων και το βρήκα πολύ ενδιαφέρον.

Επειδή σας ανέφερα για το ΕΣΠΑ και το πρόγραμμα της γυναικείας επιχειρηματικότητας, θα ήθελα να σας πω, πως με προβληματίζει ο τρόπος που θα προσεγγίσω και θα πείσω κάποια άτομα να συνεργαστούμε χωρίς καθόλου πόρους. Διότι από την εμπειρία μου, όταν απευθυνόμουν είτε σε επιχειρηματίες είτε σε ιδιώτες κατά την διάρκεια της δουλειάς μου, το πρώτο ερώτημα ήταν "εγώ τί θα πάρω" και όχι τί θα κερδίσει η επιχείρησή μου από την εκπαίδευση, για παράδειγμα, ή από τη συνεργασία μου με ευρωπαϊκά δίκτυα κ.λ.π.

Καταλαβαίνετε έτσι πώς ήρθαν και χάθηκαν πάρα πολλά χρήματα, χωρίς δυστυχώς να αφήσουν τίποτα, ή μάλλον γέμισαν την Ελλάδα με βίλες και πισίνες και το χειρότερο απ' όλα διαμόρφωσαν μια γενιά χωρίς καθόλου αξίες και με μόνο στόχο την αρπαχτή και το εύκολο κέρδος.

.Και δυστυχώς παρά τη φτώχεια της Ελλάδας ακόμη και τώρα τα χρήματα που έρχονται είναι πολλά αλλά αξιοποιούνται για άλλους σκοπούς.

Φαντάζομαι όμως πως όλα αυτά τα γνωρίζετε αρκετά καλά, σαν ενεργός πολίτης που είστε.

Ευχαριστώ για την υπομονή σας, συνήθως δεν είμαι τόσο φλύαρη, και σας παρακαλώ να με συγχωρήσετε, διότι καταλαβαίνω πως ο χρόνος σας δεν είναι πολύς.

Πίστευα εχθές πριν την ημερίδα πως θα είχαμε λίγο χρόνο να συζητήσουμε, και να γνωριστούμε, γι αυτό και ήρθα αρκετά νωρίτερα, αλλά δυστυχώς δεν τα καταφέραμε, έτσι σας κουράζω σήμερα και κλέβω το χρόνο σας.

Θα επικοινωνήσω σύντομα μαζί σας, με κάποιες προτάσεις για να δούμε τί δυνατότητες μπορεί να υπάρξουν για να δημιουργηθεί ένα δίκτυο της δράσης "Πηνελόπη Γκάντη", πέρα από την Κρήτη και στην περιοχή εδώ της Αχαΐας, αλλά και στη Λευκάδα, που έχει μεγάλη παράδοση, και εξακολουθώ, (παρά το ότι λείπω από τα 18 μου), να έχω κάποιες επαφές.

Αν νομίζετε ότι θα βοηθούσε να έρθω στην Κρήτη για να έχω μιά επαφή και από κοντά με τη δουλειά σας, θα μπορούσα να έρθω, αν το κανονίσουμε.

Αλλωστε η αρχική μου ιδέα ήταν να σας ζητήσω να μείνω για κάμποσο καιρό κοντά σε κάποια γυναίκα που έχει εργαστήριο για να εκπαιδευτώ .

Ευχαριστώ ειλικρινά για την υπομονή σας, και ελπίζω για την συνεργασία μας.

Σας χαιρετώ

Βαρβάρα Βερυκίου